

การสำรวจความมั่นใจในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยาหลังสำเร็จการฝึกอบรมจากโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา

จันทิมา มหัทธนาภรณ์*

ศิริรัตน์ อารงวัฒน์

A Survey of Confidence in Clinical Practice of Obstetrics and Gynecology Specialists After Graduated Residency Training at Songklanagarind Hospital and the Satisfaction of their Supervisors.

Juntima Mahatthanaporn, Sirirat Thumrongwat

Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla, 90110, Thailand

*E-mail: mjuntima@medicine.psu.ac.th

Songkla Med J 2012;30(1):13-19

บทคัดย่อ:

วัตถุประสงค์: เพื่อสำรวจความมั่นใจในการปฏิบัติงานด้านความรู้ ทักษะ และการสื่อสาร ของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญหลังสำเร็จการฝึกอบรมจากภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา เพื่อนำผลมาพัฒนากระบวนการฝึกอบรม

วัสดุและวิธีการ: ส่งแบบสอบถามไปยังแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการฝึกอบรมจากภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ปีการศึกษา 2532-2553 จำนวน 94 คน และผู้บังคับบัญชา จำนวน 94 คน โดยแบบสอบถามมีคะแนนประเมินแบบ Likert scale (คะแนน 1-5)

ผลการศึกษา: แพทย์ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถาม จำนวน 68 คน (ร้อยละ 72.34) ผู้บังคับบัญชาดอกกลับจำนวน 60 คน (ร้อยละ 63.83) แพทย์ผู้เชี่ยวชาญมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.22±0.50) โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี

มีความมั่นใจสูงกว่าแพทย์ที่สำเร็จการฝึกอบรมไม่เกิน 5 ปี ในเรื่องการซักประวัติ และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่อาจารย์ ในเรื่องการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม ผู้บังคับบัญชาประเมินแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้วิชาการ ทักษะ ความรับผิดชอบ เจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม พบว่าคะแนนรวมเฉลี่ย 4.13 ± 0.50 ไม่พบความแตกต่างระหว่างแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี และไม่เกิน 5 ปี แพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่เป็นอาจารย์ มีผลการประเมินสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่อาจารย์ในด้านวิชาการ ($p=0.046$) และความรับผิดชอบ ($p=0.038$)

สรุป: แพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการฝึกอบรมสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์อยู่ในระดับสูง และผลการประเมินความพึงพอใจโดยผู้บังคับบัญชายู่ในระดับสูงเช่นกัน

คำสำคัญ: การฝึกอบรม, การสำรวจความมั่นใจ, ความพึงพอใจ, แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

Abstract:

Objective: To survey the confidence level in terms of knowledge, clinical skills and communication skill of the specialists who completed training at the Department of Obstetrics and Gynecology, Songklanagarind Hospital and also the satisfaction of the their supervisors.

Materials and methods: A 5-point Likert scale questionnaire was given to 94 specialists and 94 supervisors who had completed training at the Department of Obstetrics and Gynecology during the 1989–2010 academic years.

Results: There were 68 responders (72.34%) among the specialists and 60 responders (63.83%) among their supervisors. The specialists had high confidence in all aspects with overall score of 4.22 ± 0.50 . The specialists who graduated more than 5 years had a higher confidence level than those who graduated with less than or equal to 5 years of training only in his taking aspects. The graduate specialists who were the medical instructors had more confidence than general obstetricians only in the holistic care. The specialists were also assessed by the their supervisors in four aspects namely knowledge, clinical skills, responsibility and attitude, moral and ethical behavior. It revealed that no differences were found in all aspects between the graduates of greater than 5 years and those of less than 5 years. However, the specialists who were medical instructors had higher scores in the aspects of knowledge ($p=0.046$) and responsibility ($p=0.038$).

Conclusions: The specialists in obstetrics and gynecology had a high level of confidence in clinical practice, and the satisfaction assessed by their supervisors were also high.

Key words: confidence level, satisfaction survey, specialist, training

บทนำ

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทย-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ผลิตสูตินรี-แพทย์ ซึ่งมีระดับวุฒิเทียบเท่าปริญญาเอก มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 จนถึงปัจจุบัน โดยใช้ชื่อหลักสูตรการฝึกอบรมแพทย์ เพื่อวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ แพทยสภา และราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกอบรมแพทย์ให้เป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรมสำหรับแพทย์ใช้ทุน 42 เดือน และแพทย์ประจำบ้าน 36 เดือน' การติดตามแพทย์ผู้เชี่ยวชาญหลังการฝึกอบรมเป็นภารกิจที่สำคัญของสถาบันฝึกอบรม เพื่อนำผลการประเมินทั้งจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเอง และผู้บังคับบัญชา มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการฝึกอบรมให้ดียิ่งขึ้นไป เพื่อให้ได้สูตินรี-แพทย์ที่มีคุณภาพดี มีความรู้ ความสามารถสูง รวมทั้งมีเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมที่ดี

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการฝึกอบรมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่สำเร็จการฝึกอบรมฯ จากภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์ และความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา ในด้านความรู้ ทักษะ ความรับผิดชอบ เจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

วัตถุประสงค์และวิธีการ

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ได้จัดทำแบบสอบถาม 2 ชุด เพื่อประเมินความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์ และความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา ให้แพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมและสอบผ่านเพื่อวุฒิบัตรแสดงความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาสูติศาสตร์และนรีเวช-วิทยา ที่สำเร็จการฝึกอบรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2532-2553 จำนวน 94 คน ตอบแบบสอบถามซึ่งประเมิน

แบบ Likert scale ที่มีระดับคะแนน 1-5 (1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด) ชุดที่ 1 เป็นแบบประเมินตนเอง โดยประเมินความมั่นใจของสูตินรีแพทย์ในด้านต่างๆ 8 ด้าน ได้แก่ 1. ความรู้ทางวิชาการ 2. การซักประวัติผู้ป่วย 3. การตรวจร่างกาย และตรวจภายใน 4. การสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติ 5. การให้คำปรึกษาแนะนำ 6. การวิเคราะห์ปัญหาผู้ป่วย 7. การรักษาผู้ป่วยแบบองค์รวม 8. หัตถการการผ่าตัด และชุดที่ 2 เป็นแบบประเมินโดยผู้บังคับบัญชา ประเมิน 4 ด้าน (22 ข้อย่อย) ได้แก่ 1. ความรู้ทางวิชาการ 2. ทักษะ 3. ความรับผิดชอบ 4. เจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม ซึ่งแบบสอบถามนี้ได้นำเข้าพิจารณาและรับรองโดยมติที่ประชุมภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา เมื่อปี พ.ศ. 2553

ผลการศึกษา

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ได้รับการตอบแบบสอบถามกลับจากสูตินรีแพทย์ จำนวน 68 ชุด (ร้อยละ 72.34) สูตินรีแพทย์ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ (ร้อยละ 76.50) โดยปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ที่เหลือปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน/คลินิก (ร้อยละ 23.50) เพศหญิง ร้อยละ 51.50 เพศชาย ร้อยละ 48.50 อายุเฉลี่ย 37 ± 0.50 ปี มีช่วงอายุตั้งแต่ 30-34 ปีมากที่สุด ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในตำแหน่งนายแพทย์ปฏิบัติการ ร้อยละ 50 รองลงมาปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 25

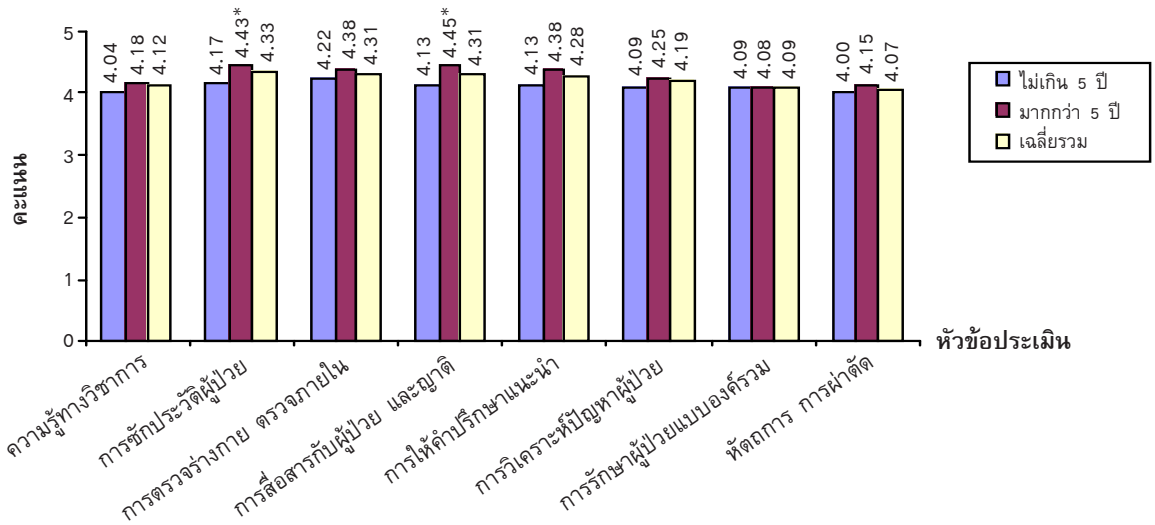
ผลการประเมินพบว่า สูตินรีแพทย์มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง โดยคะแนนเฉลี่ยทุกด้าน เท่ากับ 4.22 ± 0.50 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสูตินรีแพทย์ที่สำเร็จการฝึกอบรมไม่เกิน 5 ปี และมากกว่า 5 ปี ในด้านต่างๆ พบว่า กลุ่มที่สำเร็จการฝึกอบรมนานกว่า 5 ปี มีความมั่นใจสูงกว่าแพทย์ที่สำเร็จการฝึกอบรมไม่เกิน 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการซักประวัติผู้ป่วย ($p=0.049$) และการสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติ ($p=0.021$) (รูปที่ 1)

เมื่อเปรียบเทียบผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์กับกลุ่มไม่ใช่อาจารย์แพทย์ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ใช่อาจารย์แพทย์ ยกเว้นการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม ซึ่งกลุ่มที่เป็นอาจารย์แพทย์มีความมั่นใจสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.020$) (รูปที่ 2)

แบบสอบถามประเมินโดยผู้บังคับบัญชาได้รับการตอบกลับ จำนวน 60 ชุด (ร้อยละ 63.83) ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.33 เป็นหัวหน้ากลุ่มงาน/หัวหน้าภาควิชา และปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของรัฐ (ร้อยละ 70) ซึ่งมีขนาด 601-900 เตียง ผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ร้อยละ 61.60 ทำงานร่วมกับแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมไม่เกิน 5 ปี

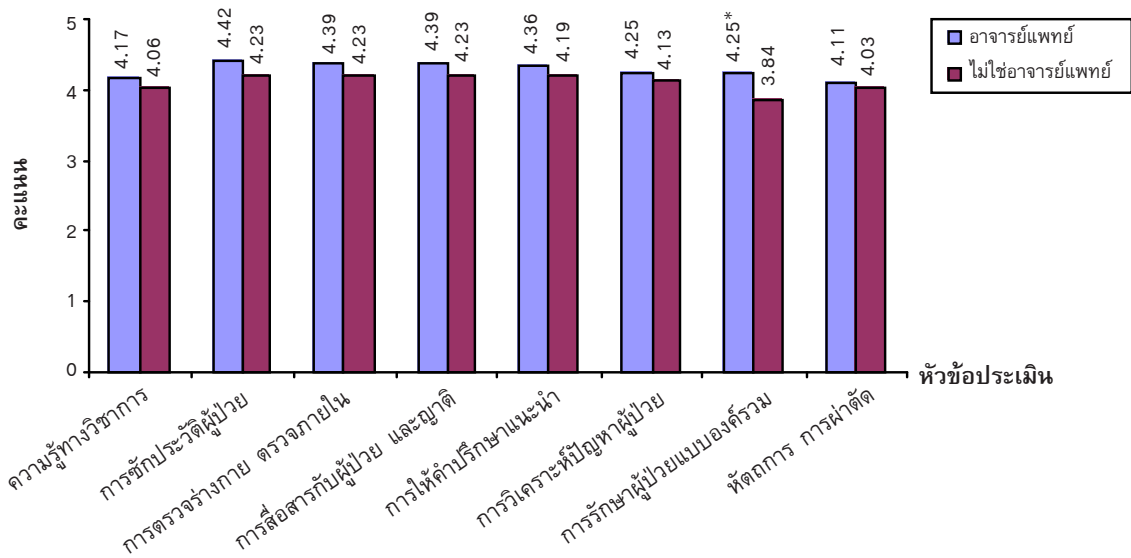
ผู้บังคับบัญชา ประเมินแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมในภาพรวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้วิชาการ ด้านทักษะด้านความรับผิดชอบ และด้านเจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม ได้ค่าเฉลี่ย 4.14 ± 0.50 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี และไม่เกิน 5 ปี พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกๆ ด้าน (รูปที่ 3)

เมื่อเปรียบเทียบแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์กับกลุ่มไม่ใช่อาจารย์แพทย์ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์มีผลการประเมินสูงกว่ากลุ่มไม่ใช่อาจารย์แพทย์ ในด้านวิชาการ ($p=0.046$) และความรับผิดชอบ ($p=0.038$) แต่ด้านทักษะและด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน (รูปที่ 4)

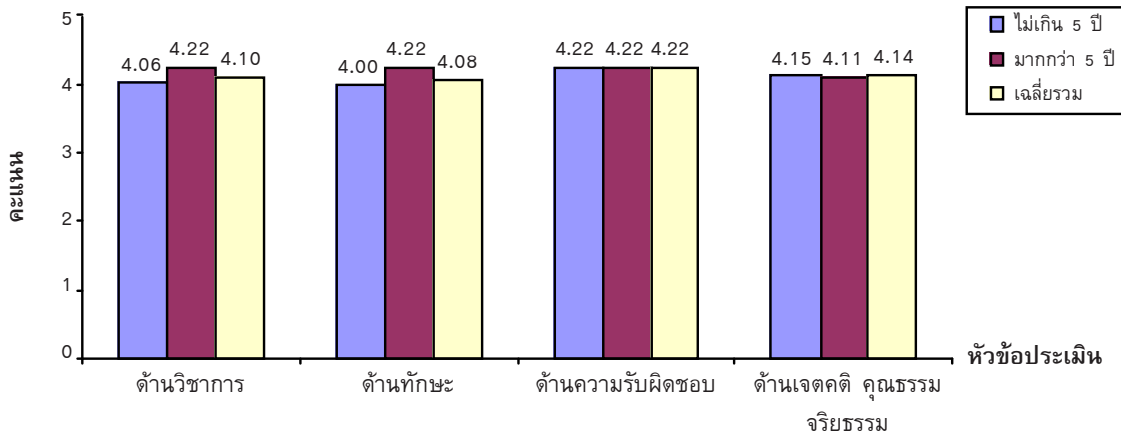
* $p < 0.05$

รูปที่ 1 แสดงความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์ แยกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน

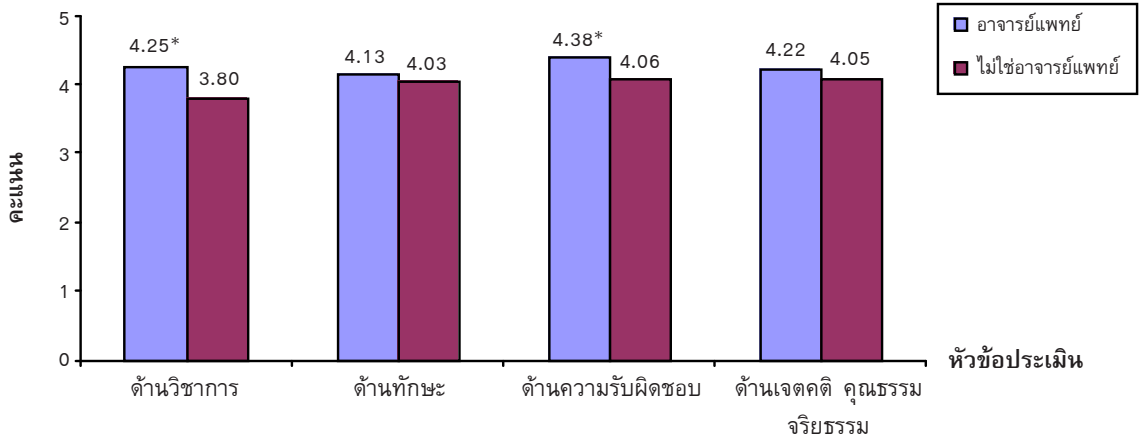

*p<0.05

รูปที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการปฏิบัติงานฐานะอาจารย์แพทย์กับไม่ใช่อาจารย์

รูปที่ 3 ผลการประเมินภาพรวมของผู้บังคับบัญชา แยกตามระยะเวลาปฏิบัติงาน

*p<0.05

รูปที่ 4 ผลการประเมินของผู้บังคับบัญชาต่ออาจารย์แพทย์กับไม่ใช่อาจารย์

วิจารณ์

จากการสำรวจ และประเมินความมั่นใจในการปฏิบัติงานในฐานะสูตินรีแพทย์ หลังสำเร็จการฝึกอบรมจากภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทย-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้แบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมแล้วแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงทุกหัวข้อ โดยมีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. ความมั่นใจในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้สำเร็จการฝึกอบรมน้อยกว่า 5 ปี ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางวิชาการ การตรวจร่างกาย และตรวจภายใน การสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติ การให้คำปรึกษาแนะนำ การวิเคราะห์ปัญหาผู้ป่วย และหัตถการ การผ่าตัด ถึงแม้จะพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะเรื่องการซักประวัติผู้ป่วยและการสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากทักษะต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความรู้ความชำนาญเพิ่มพูนได้จากการได้ปฏิบัติจริง การติดตามองค์ความรู้ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องมีความจำเป็นมากในปัจจุบัน

ส่วนความมั่นใจของแพทย์ผู้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์กับไม่ใช่อาจารย์แพทย์นั้น ผู้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์จะมีค่าเฉลี่ยความมั่นใจสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่อาจารย์แพทย์ทุกด้าน แต่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติคือ การรักษาผู้ป่วยแบบองค์รวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันที่ฝึกอบรมเป็นโรงเรียนแพทย์ มีการทำงานร่วมกับทีมดูแลสุขภาพ สอนนักศึกษาแพทย์ โดยเน้นการดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวมเป็นการรักษากาย-จิต-สังคม ควบคู่กันไป จึงทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์มีความมั่นใจด้านนี้สูงกว่า เพราะได้ทำการสอนและปฏิบัติจริงอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ผู้ที่ไม่ใช่อาจารย์แพทย์เน้นภาระงานด้านการบริการเป็นหลัก ด้วยภาระงานมีมากแต่มีเวลาจำกัด จำเป็นต้องทุ่มเทเวลาในการรักษาโรคทางกายของผู้ป่วยจนอาจส่งผลให้ความสนใจในการดูแลด้านจิตใจและสังคมของผู้ป่วยลดลง

2. ผู้บังคับบัญชา ประเมินความพึงพอใจในเรื่องความรู้ทางวิชาการ ทักษะ ความรับผิดชอบ เจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์สูง และไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ที่สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี และไม่เกิน 5 ปี

อย่างไรก็ตาม ถ้าดูจากคะแนนประเมิน แพทย์ที่สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี มีแนวโน้มของคะแนนสูงกว่าในด้านวิชาการและทักษะ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะขนาดตัวอย่างไม่มากพอ ส่วนด้านความรับผิดชอบไม่ต่างกัน แต่ด้านเจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม แพทย์ที่สำเร็จการฝึกอบรมมากกว่า 5 ปี มีคะแนนต่ำกว่าเล็กน้อย ซึ่งในด้านนี้เป็นคุณสมบัติเฉพาะบุคคล

3. เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมที่ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์กับกลุ่มไม่ใช่อาจารย์แพทย์ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานเป็นอาจารย์แพทย์มีค่าเฉลี่ยผลการประเมินสูงกว่ากลุ่มไม่ใช่อาจารย์แพทย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านวิชาการ และความรับผิดชอบ แต่ด้านทักษะและด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณสมบัติของผู้ที่ถูกคัดเลือกเป็นอาจารย์แพทย์นั้นมักจะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี มีความสามารถสูง และมีศักยภาพในการที่จะพัฒนาเชิงลึกในสาขาวิชาชีพ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง เพราะจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะแพทย์ดูแลรักษาผู้ป่วย ทำงานวิจัย และเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาแพทย์ รวมทั้งแพทย์ใช้ทุนและแพทย์ประจำบ้าน

ข้อจำกัด

ถึงแม้การศึกษานี้จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการฝึกอบรมหลักสูตรเพื่อวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ผลการศึกษานี้ยังมีข้อจำกัดบางประการ ดังนี้

1. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมเพียง 68 ชุด (ร้อยละ 72.34) และจากผู้บังคับบัญชา 60 ชุด (ร้อยละ 63.83) ซึ่งอาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่ดำเนินการสำรวจค่อนข้างนานเป็นเวลา 5 ปี หลังสำเร็จการฝึกอบรม แพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรมไม่สามารถจดจำประสบการณ์การเรียนการสอนต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงทักษะทางคลินิกได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้การดำเนินการสำรวจในช่วงที่แพทย์

ผู้สำเร็จการฝึกอบรมได้เริ่มปฏิบัติงานเป็นช่วงที่มีสภาพจิตใจที่ดี มีความสุข ไม่ต้องเครียดกับการเรียน การสอบ อาจส่งผลให้ผลการสำรวจมีแนวโน้มในทางพึงพอใจสูงกว่าปกติได้

2. งานวิจัยนี้เป็นการใช้แบบสอบถาม ทำให้ขาดข้อมูลเชิงลึก

สรุป

จากการสำรวจติดตามหลังการฝึกอบรมพบว่า ความมั่นใจในการปฏิบัติงานของแพทย์ผู้สำเร็จการฝึกอบรม และผลการประเมินจากผู้บังคับบัญชาต่อการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรเพื่อวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา ของภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อยู่ในระดับสูงในการศึกษานี้ นำมาซึ่งข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนให้กับแพทย์ใช้ทุน แพทย์ประจำบ้าน ผู้บริหาร/จัดการหลักสูตรสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการฝึกอบรมของภาควิชาฯ ต่อไป เพื่อสร้างแพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาสูติศาสตร์และนรีเวชที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการให้บริการในระบบสุขภาพที่เน้นคนเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา และสอดคล้องกับพันธกิจการผลิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสารอ้างอิง

1. The Royal Thai College of Obstetricians and Gynaecologists. Curriculum for Diploma of Thai Board of Obstetrics and Gynaecology. Bangkok: The Royal Thai College of Obstetricians and Gynaecologists; 2005.
2. The Medical Council of Thailand. Residence training program 2007. Bangkok: The Medical Council of Thailand; 2006.